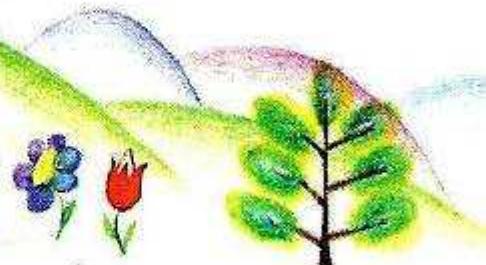

GJUHA JONË

**Gjuha jonë sa e mirë!
Sa e ëmbël, sa e gjerë!
Sa e lehtë, sa e lirë!
Sa e bukur, sa e vlerë!**

Naim Frashëri

A B E T A R E

*Are, are, abetare,
Në çdo faqe një dritare,
Po më çel ti për çdo ditë,
E më jep gëzim e dritë.*

*Ore, ore, oj fletore,
Ca me vija, ca katrore.
Do t'ju shkruaj me vija të lira,
Do t'ju mbush me nota të mira.*

Bekim Gaçe

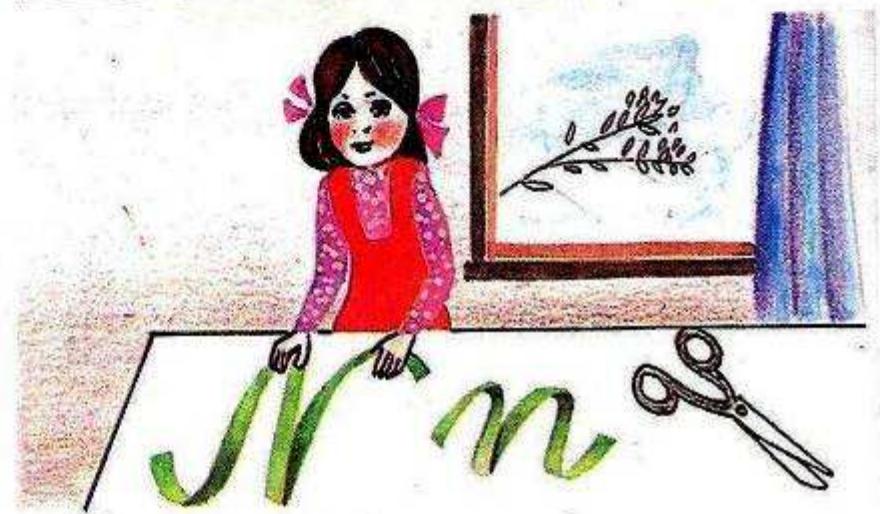
A a

A a

N n

N n

A Ana! A Ana! A Ana! A a
Na, Ana. Na, na, na, na. A a
A A A A A A A A
a a a a a a a a
N N N N N N N N
n n n n n n n n

E e

E e

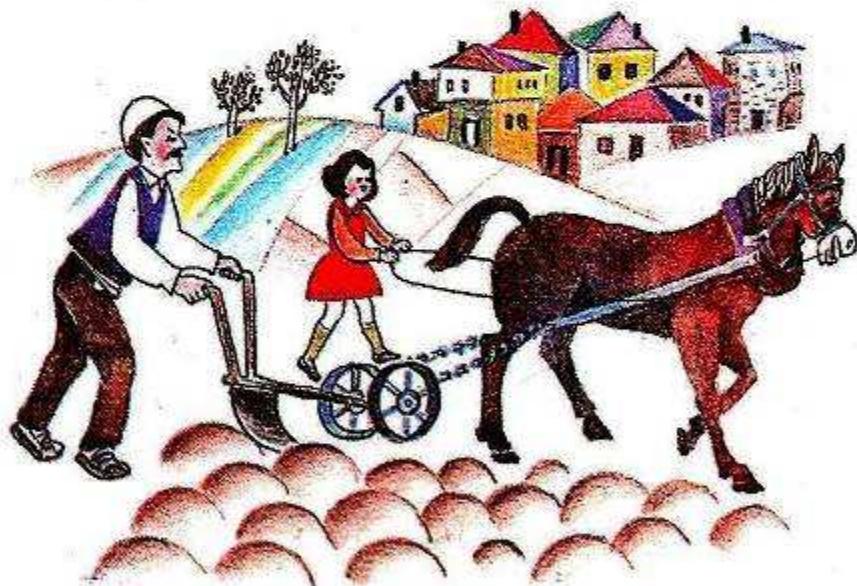

Ena e Ana.

Ana e ena. Ne e Ana.

I i

I i

Hi e Nina.

Ta ia ia! Nina: ia ia ia!

Ë e

ë e

Ani, na enën.

Ani, Ani e Ani në

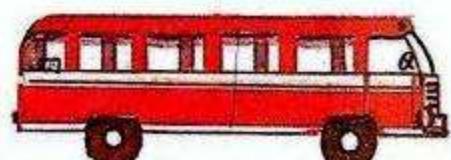
U

U u

Uuuu

Unë e ai në

Si e unë në

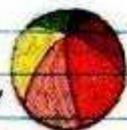
R r

R m

Rina ura

Rina në wë. Ura ni i ra

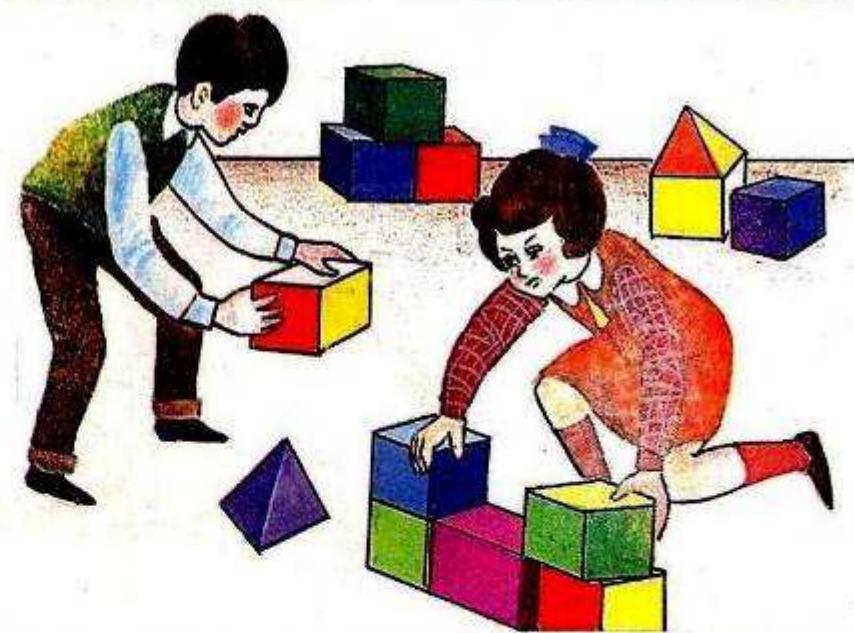
M m

M m

Mira miu

Miau, miau, miau. Miri e muri.

Mira e Miri me murin e ri.

T t

T t

O o

O o

TEUTA E ARTANI

Teuta mori me .

— Artan, na .

Teuta e Artani me të mirë.

— Teuta, Artan, eni te nëna!

Nëna mori Teutën e Artanin në .

Ata i uruan natë të mirë.

LI

TE LULET E MIA

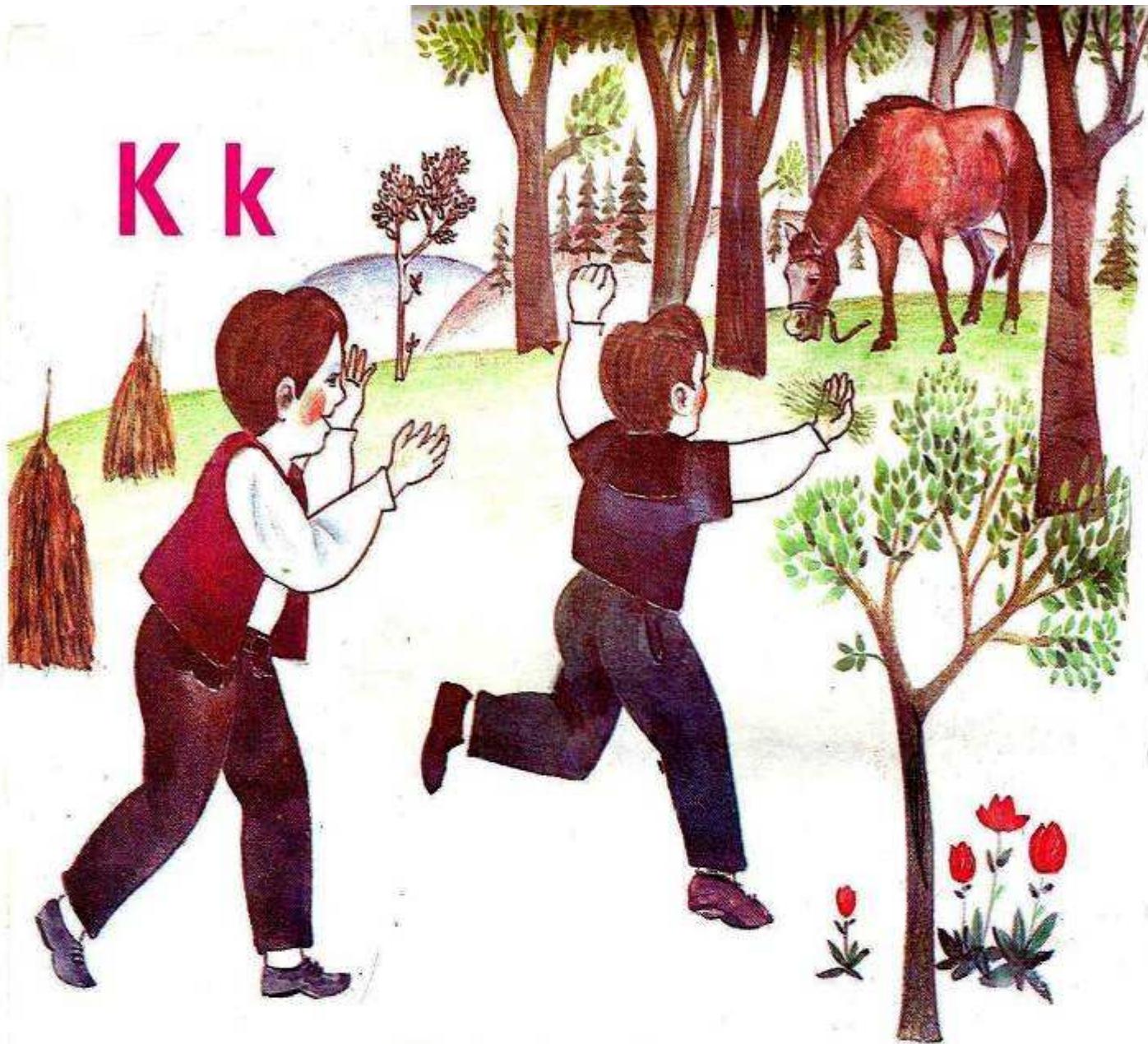
Liria luan me Luanin.

- Lule, a luan ti me ne?
- Luli luan me mua, e ti me Lirinë.
- Mirë, Lule. Eni te lulet e mia.

Ata te lulet e Luanit.

l l l lule lule lule

K k

KALI I MIRAKUT

Miraku ka kalë. Kali i Mirakut iku në mal.

Miraku e Leka e kërkuan kalin.

— O, kali im!

— Ku ike, o kalë?

Miraku e Leka e morën kalin.

k k k kali kali kali
kam ke ka kemi keni kanë.

H h

HËNA

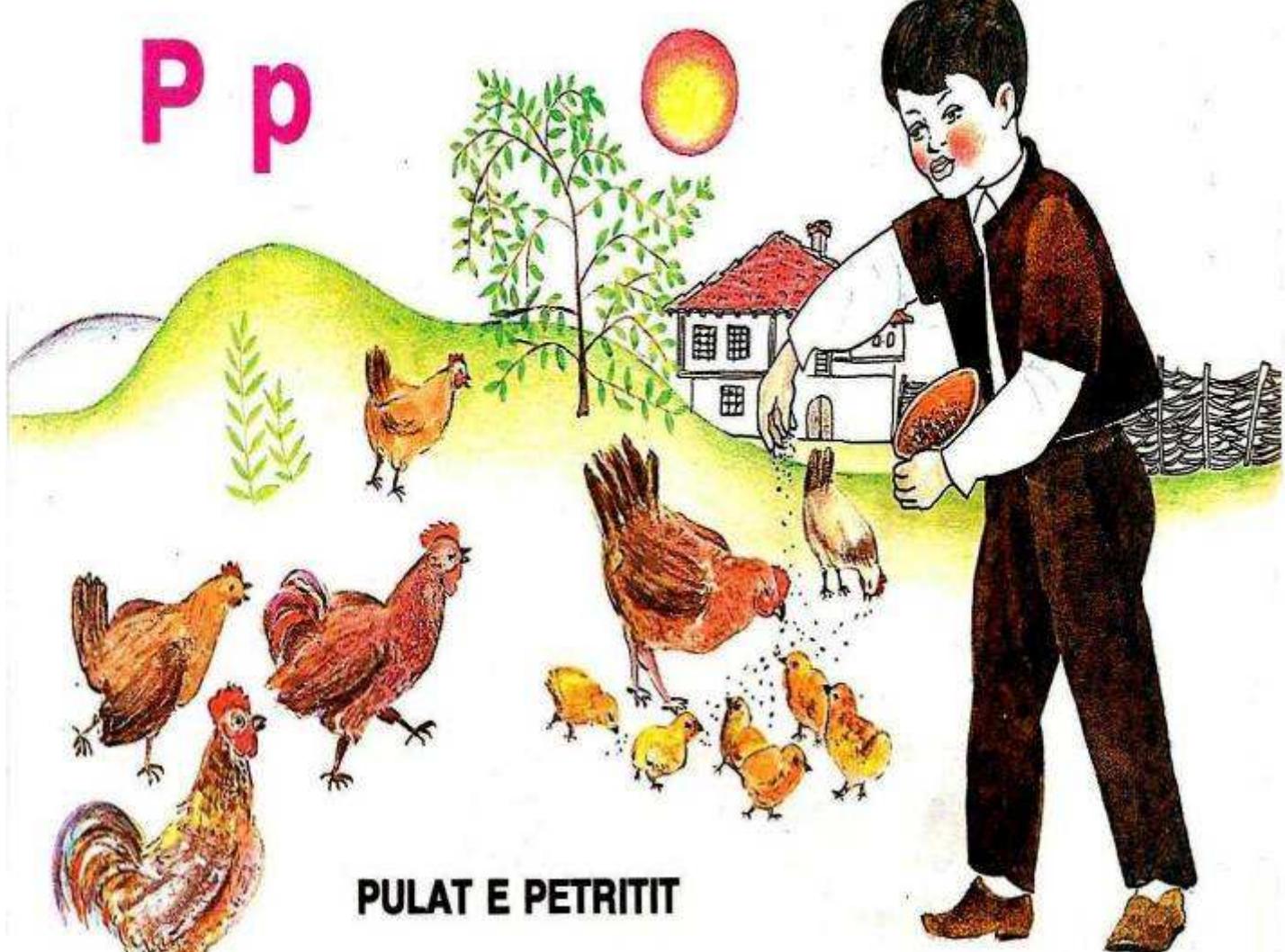
- Hëna, hëna! Eni, eni!
- Hëna lart.
- O, hëna! Nënë, hëna!
- Hekuran, Krenare, eni më te nëna!
- Mirë, nënë, mirë! Hëna lart e ti me ne.

h ëna
n

T ana
m

h h h hëna hëna hëna
koha hiri hiri

P p

PULAT E PETRITIT

Petriti ka plot pula.

Pulat kanë pupla.

— Pulë-pulë-pulë! — ua pret Petriti.

— Ko-ko-ko! Ki-ki-ki!

— Eni, pula, eni te unë!

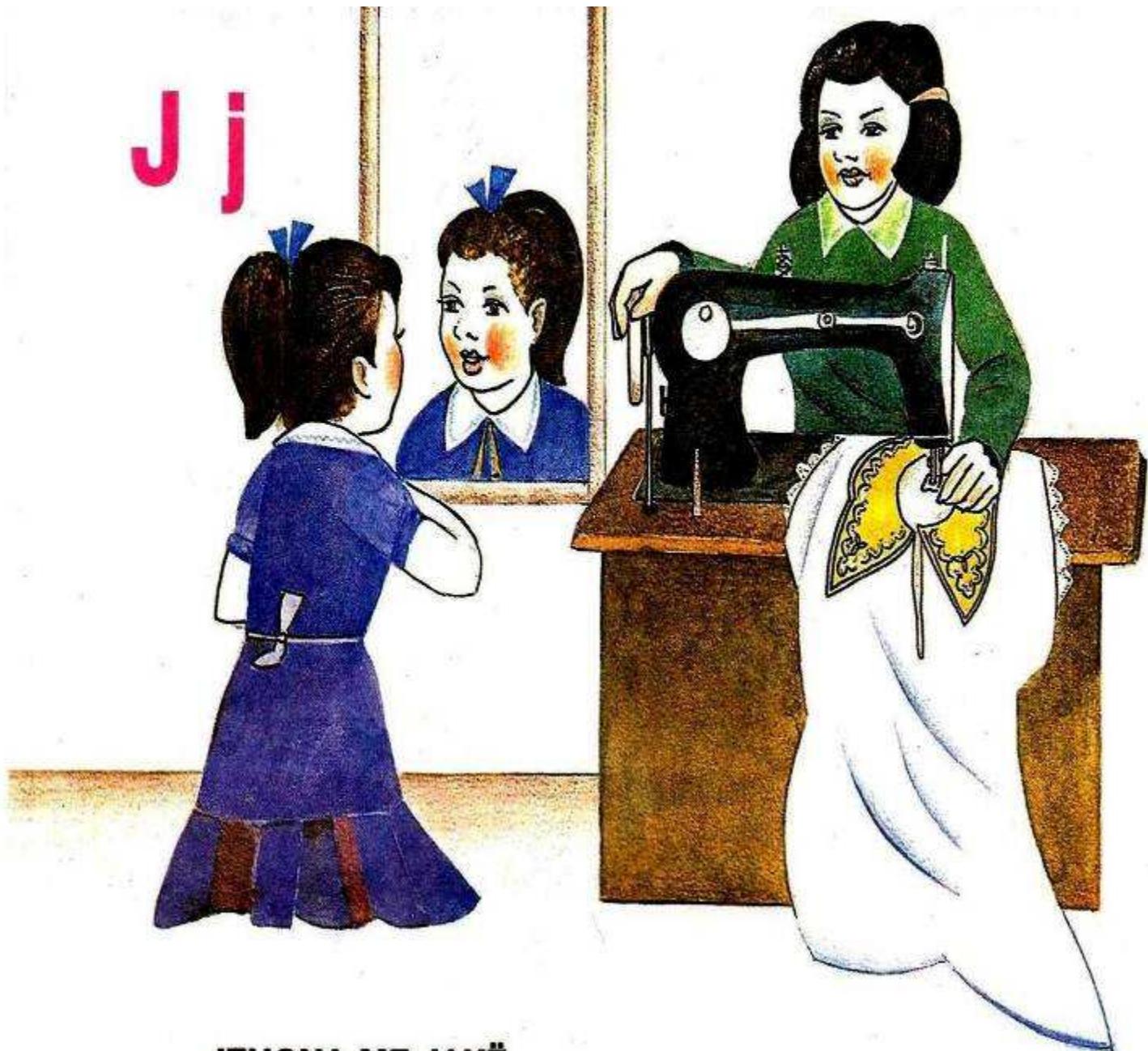
— Ko-ko-ko! Ki-ki-ki!

Pulat hapin krahët.

— Hani, hani, pulat e mia!

p p p pula pula pula
pata peta pema patatet

J j

JEHONA ME JAKË

Jehona ka jakë. Ajo e punoi jakën me makinë.

— Jehonë, ma jep atë jakë! — ia kërkoi Jeta.

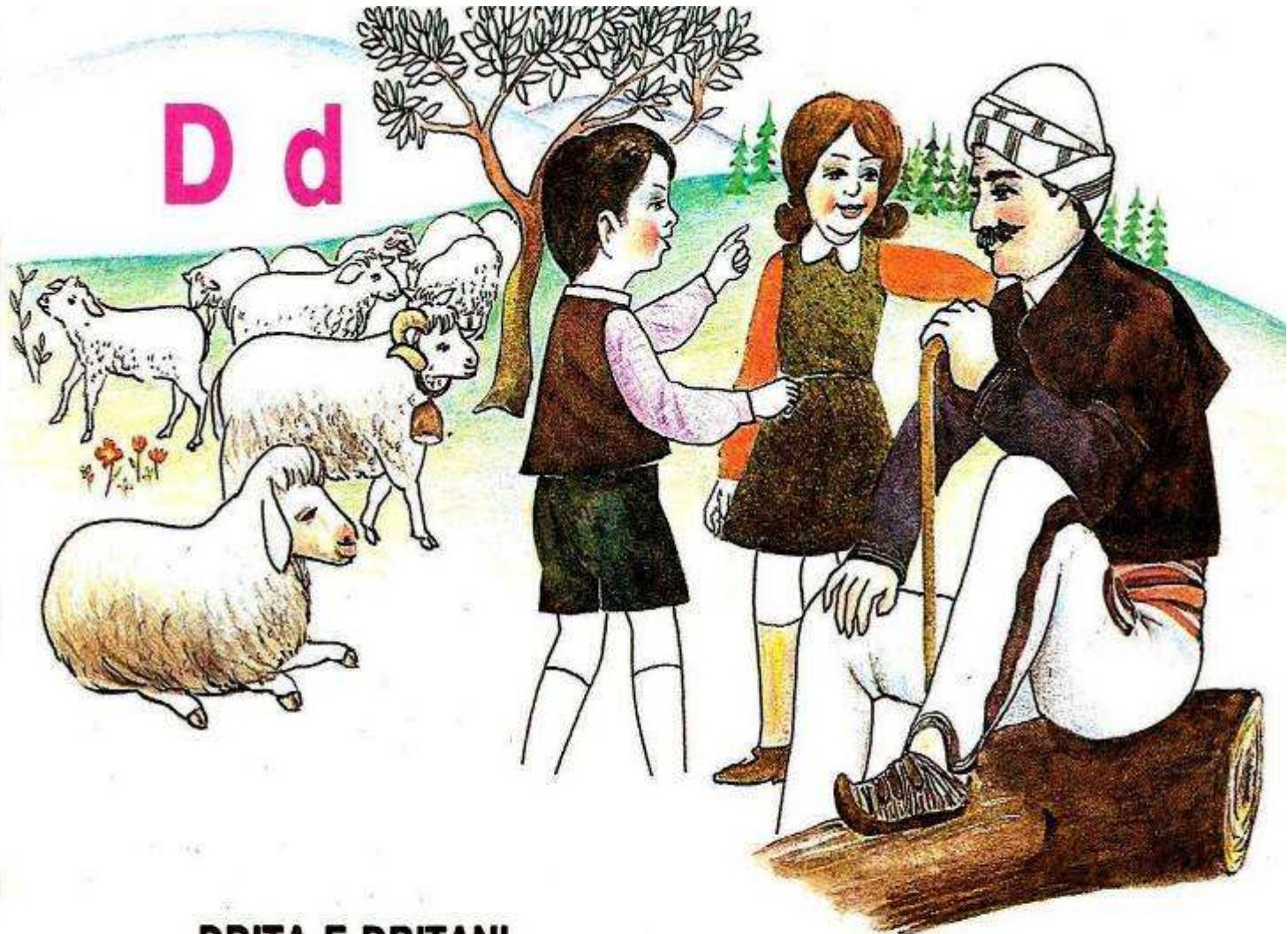
— Jo, Jetë, unë të punoj jakë tjetër.

Jeta e Jehona kanë jaka të mira.

j j j jaka jaka jaka

Ne luajmë me top.

D d

DRITA E DRITANI

Drita e Dritani e duan dajë Dautin.

Dajë Dauti ka plot dele.

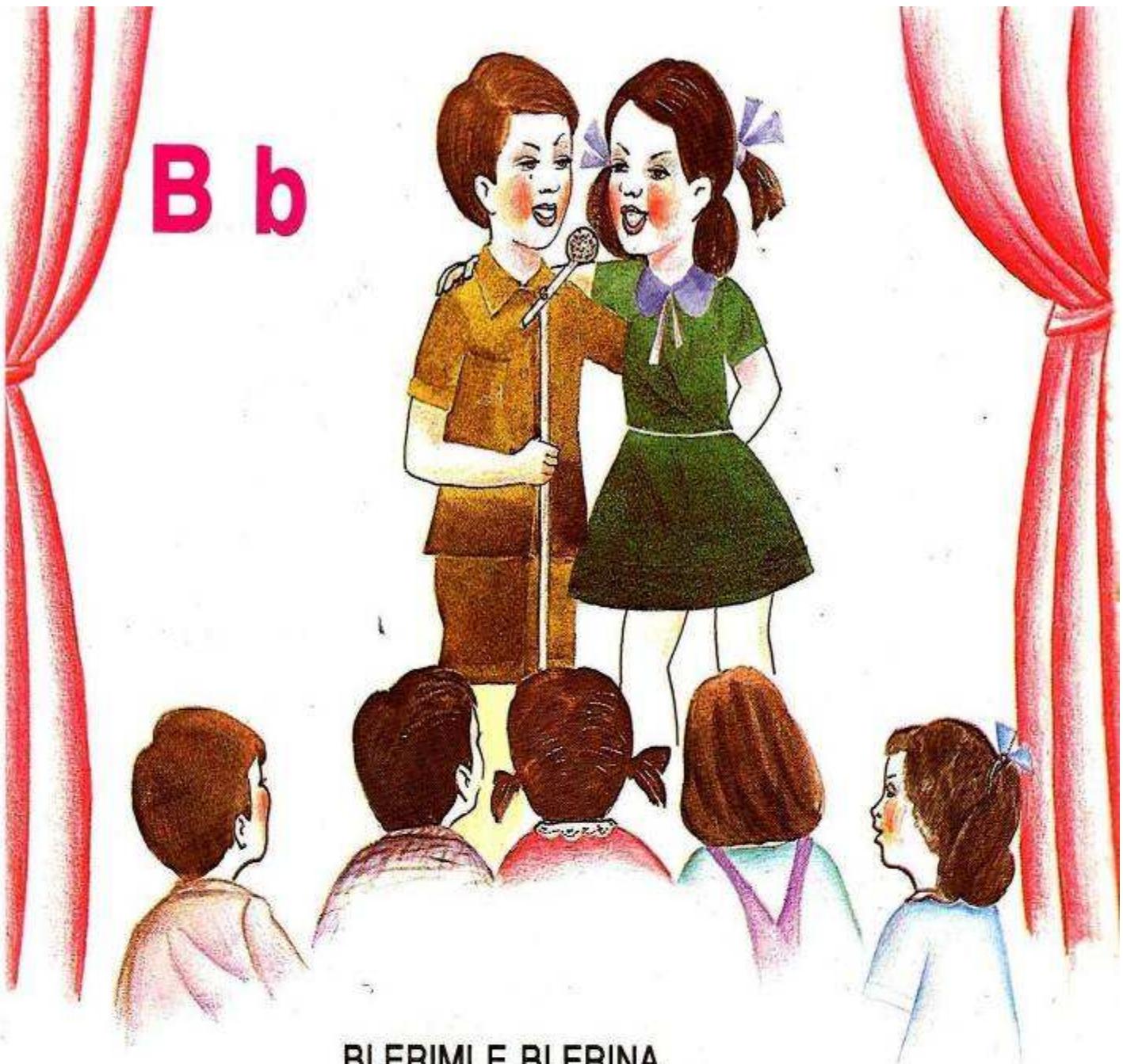
Ata nderuan dajën:

- Mirëdita, daja Daut!
- Mirëdita, Dritë e Dritan! Eni te daja!
- Dajë, kur dalin delet në mal?
- Delet dalin përditë në mal.
- Mirë, pra, ne dalim të dielën me dele.

d d dora dera dritarja

druri durimi deti e diel

B b

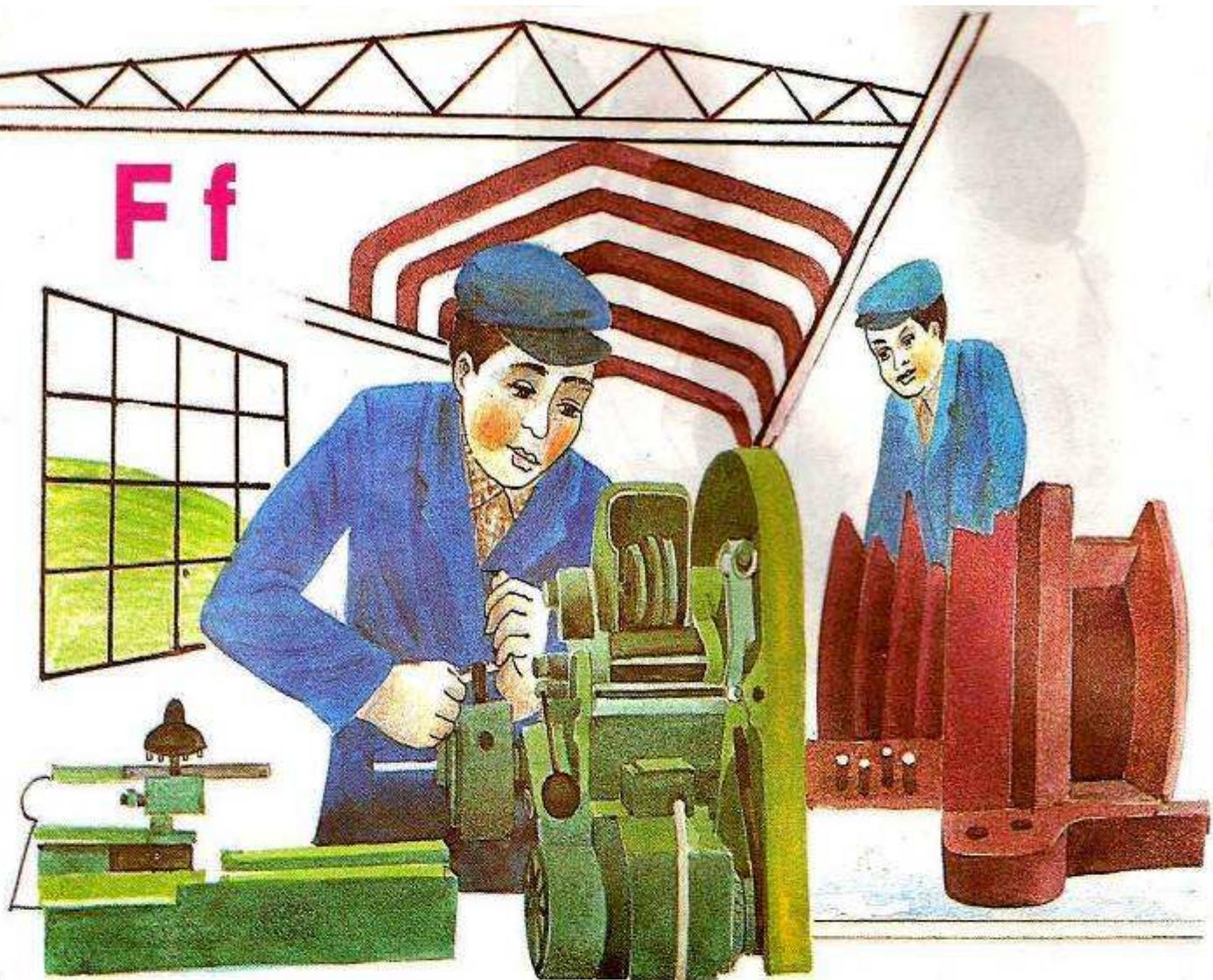
BLERIMI E BLERINA

Blerimi e Blerina këndojnë bukur.
Ata janë bilbilat tanë.
Blerimi e Blerina këndojnë për ne.
Blerimi e Blerina do të këndojnë në radio.

B b bilbili i bukur

Bamiri bleu bukë.

F f

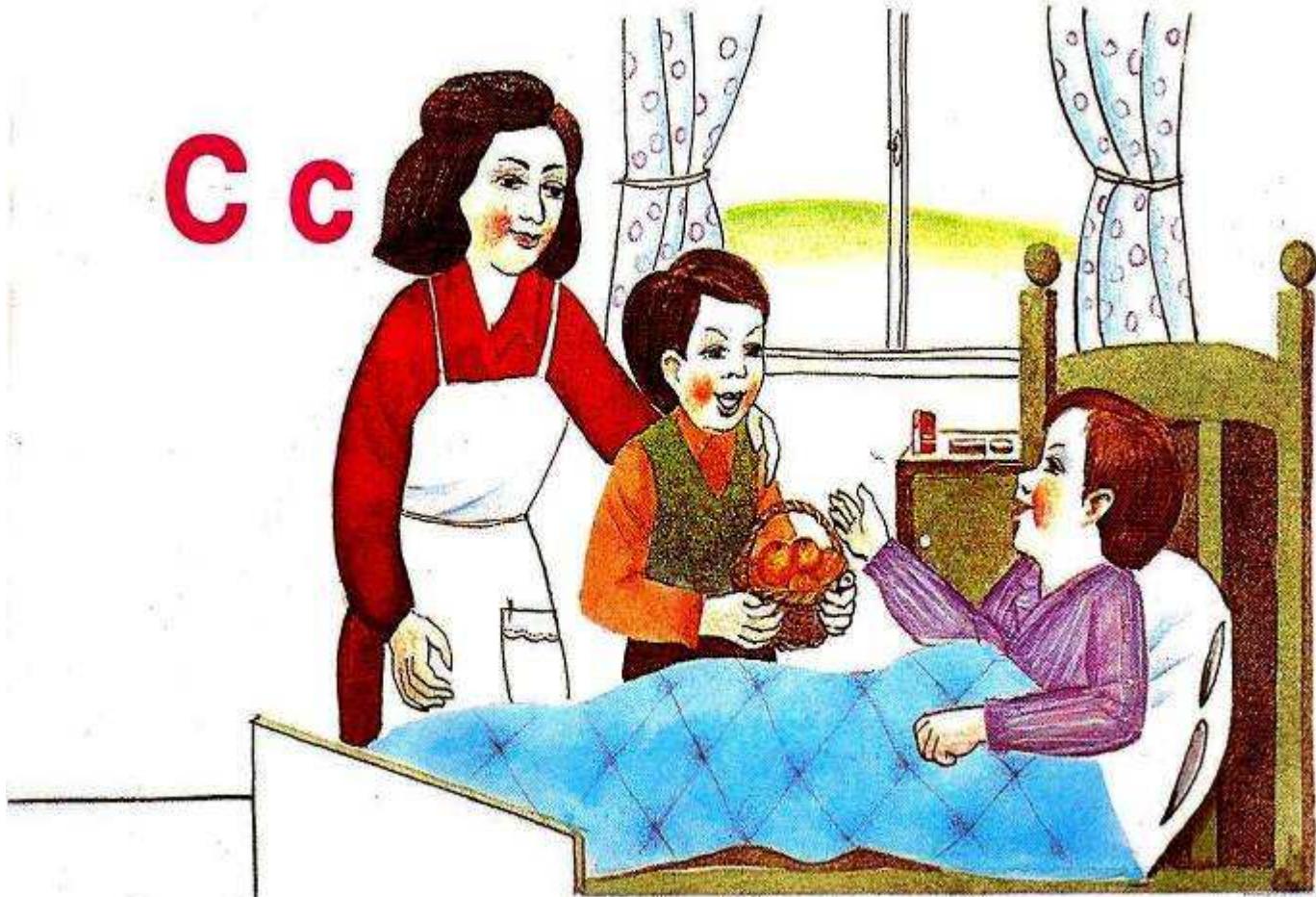
FABRIKA E PUNËTORËT

Në fabrikën tonë punojnë punëtorët.
Puna me makina bëhet më lehtë.
Babai i Fatonit punon e fiton për fëmijët e tij të
mirë.
Fatoni krenohet për babanë e tij punëtor.

F f flutura flamuri

Fatoni e pa fabrikën

C c

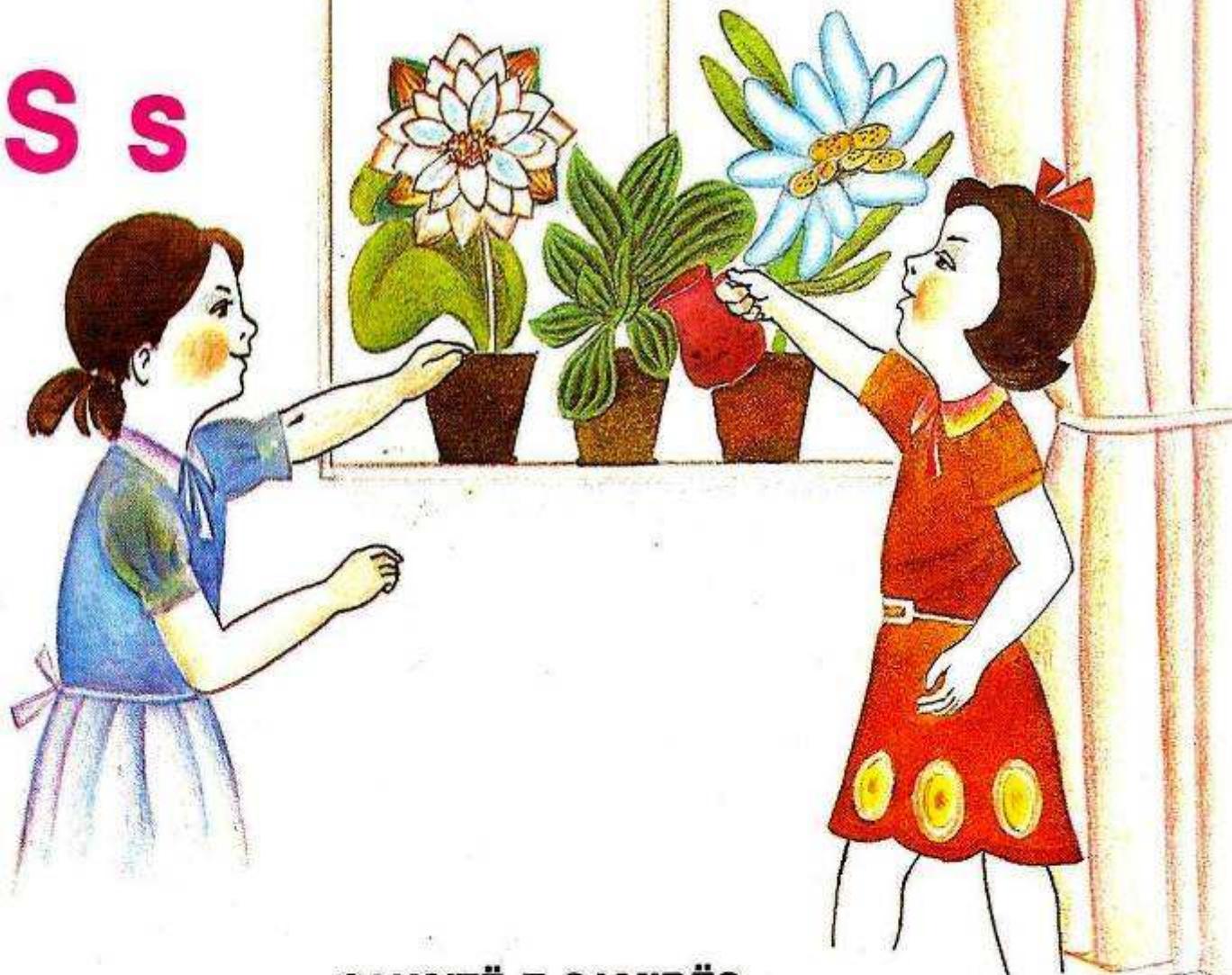

CENI E LEKI

- Cak-cak-cak! — trokiti Leci në dritaren e Cenit.
Nëna doli.
- Mirëdita! — nderoi djali nënën e Cenit.
- Mirëdita! Cili je ti?
- Unë jam Leci.
- Leci? O, eja brenda. Djali im, Ceni, bëri më mirë.
- Dua t'i jap Cenit këto pemë.
- Mirë, falemnderit! Eja te Ceni.
Leci e pa mikun e tij, Cenin.

C c - Cak-cak-cak-trokiti Leci.

S s

SAKSITË E SAMIRËS

Sa lule tē bukura ka Samira! Në dritaren e saj duken plot saksi.

— Samirë, ku i more këto saksi me lule? — iu drejtua Suta.

— I bleu nëna, por unë kujdesem për to.

— Sa tē bukura janë saksitë e tua! E kanë stolisur dritaren për bukuri.

S s Samira e saksitë

Ç Ç

ÇEKİÇİ MË I RËNDË

Çerkini punon çdo ditë me çekic.

— Çak-çuk! Çak-çuk! — i bie ai hekurit.

Duart e Çerkinit janë të forta.

Çeljeta e Çelikani krenohen pér babanë punëtor.

Çerkini ka plot çekicë.

— O, baba, ti me këtë çekic drejton çdo hekur! — foli Çelikani.

— Çoje pak atë çekic, — ia priti babai.

— O, çfarë çekici! — u habit Çelikani.

Ç Ç Çerkini punon me çekic.

LL II

HALLA E FILLORETA

Halla e Filloretës i do llokumët e ëmbla.

— Hallë, të solla plot llokume.

— Oh, loçka e hallës! Ti je llokumi im më i
ëmbël, — ia priti halla.

Filloreta e pa hallën me plot mirësi.

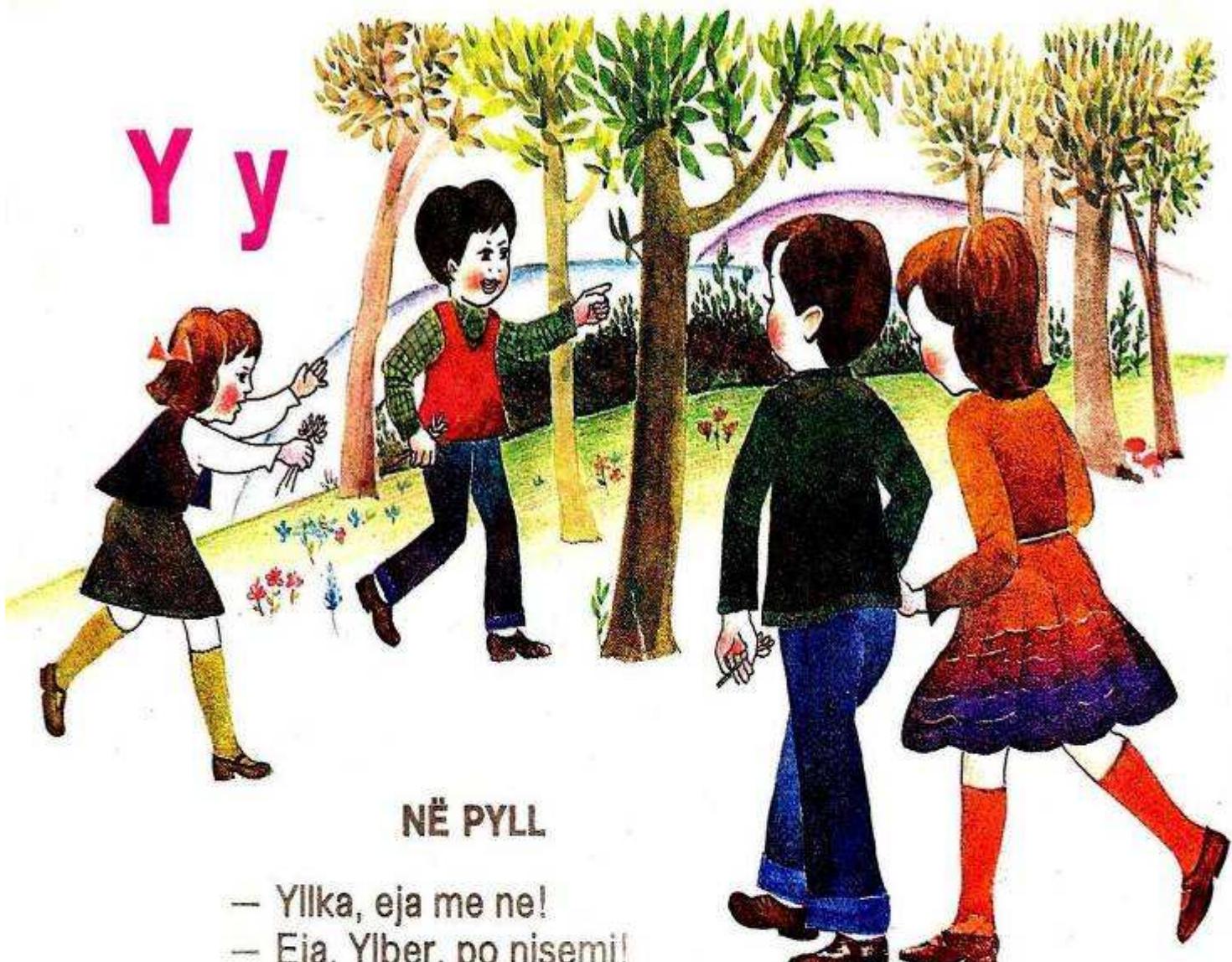
Halla i fali Filloretës disa sende për lojë.

ç	o		a	p	a
S	a	m	i		a
e	k	i	ç	i	
Ç	a	j		p	i

Ll ll Llamba ndriçon.

Y y

NË PYLL

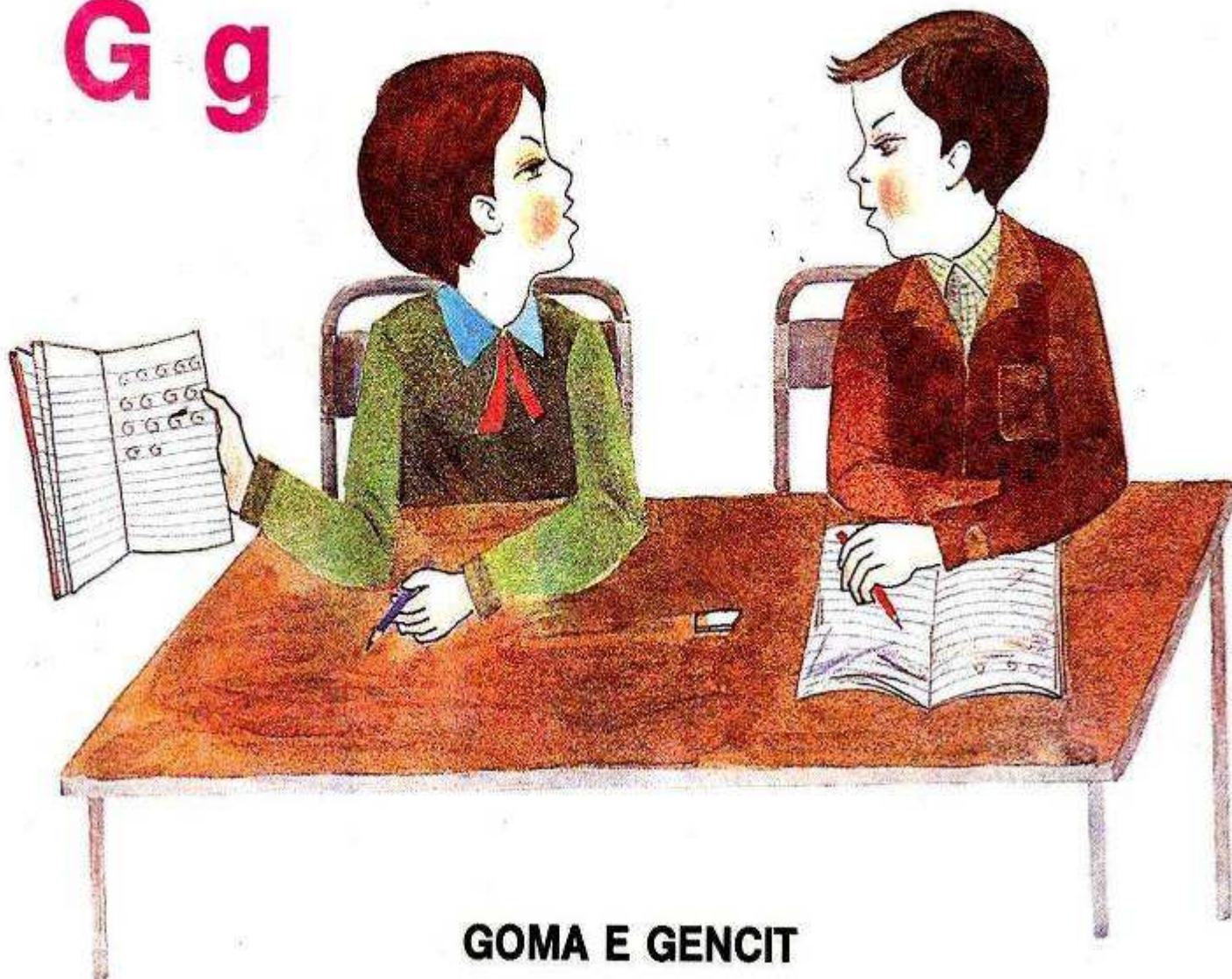
- Yllka, eja me ne!
- Eja, Ylber, po nisemi!
- Po ku mbeti Yllnorja?
- Ja, me Yllin.
- O, eni, eni sa më parë! Po nisemi drejt në pyll.
Fëmijët u nisën.
- Oh, pylli, pylli! — bërtitën ata posa iu afruan.
- Sa i bukur ky pylli ynë!

Aty fëmijët takuan bariun me dele. Ai i ra fyellit.
Fëmijët luajtën e körcyen. Mandej, në pyll panë plot
lule. Ata bënë tufa me lule të bukura.

— Mrekulli! — foli Yllnorja. — Kaluam dy orë të
bukura në pyll.

Y y Ylli ylli Ylberina.

G g

GOMA E GENCIT

Genci përdori gomën në tërë fletoren e tij.
Fletorja e Gencit u ndy fund e krye.

— Genc, kur gabon përdore gomën! — e porositi Agroni.

Genci pa fletoren e ndytë, mandej pa fletoren e pastër të Agronit.

— Tani, gomën do ta përdor fare pak, — premtoi Genci.

G g Genci goma gabimi

Rr rr

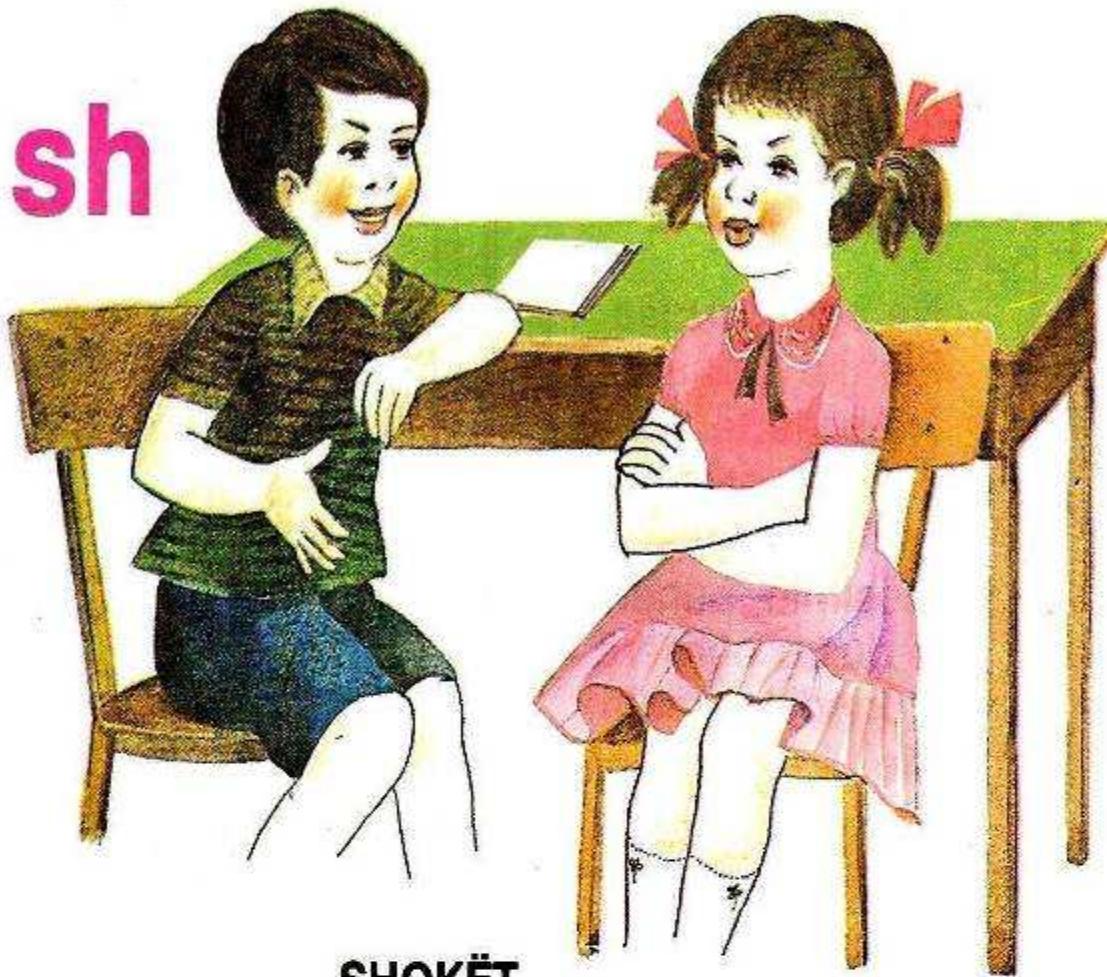

RROTA NË GROPË

- Urra! — bërtasin Rroni, Rrita e Curri.
- Traktori i ri po kalon nëpër katundin tonë.
Mirëpo, rrota e traktorit ra në gropë e nuk eci më.
- Ndihmë! Ejani, o burra! — bërtitën prapë fëmijët.
Fëmijët e burrat ndihmuan traktoristin.
Rrota e traktorit doli nga gropë e u nis.
- Ju falemnderit! — iu drejtua traktoristi plot hare.
- Rrua e mbarë! — bërtitën fëmijët e u nisën në oborrin e Currit për të luajtur me rrota.

Rr rr Rroni rrota oborri

Sh sh

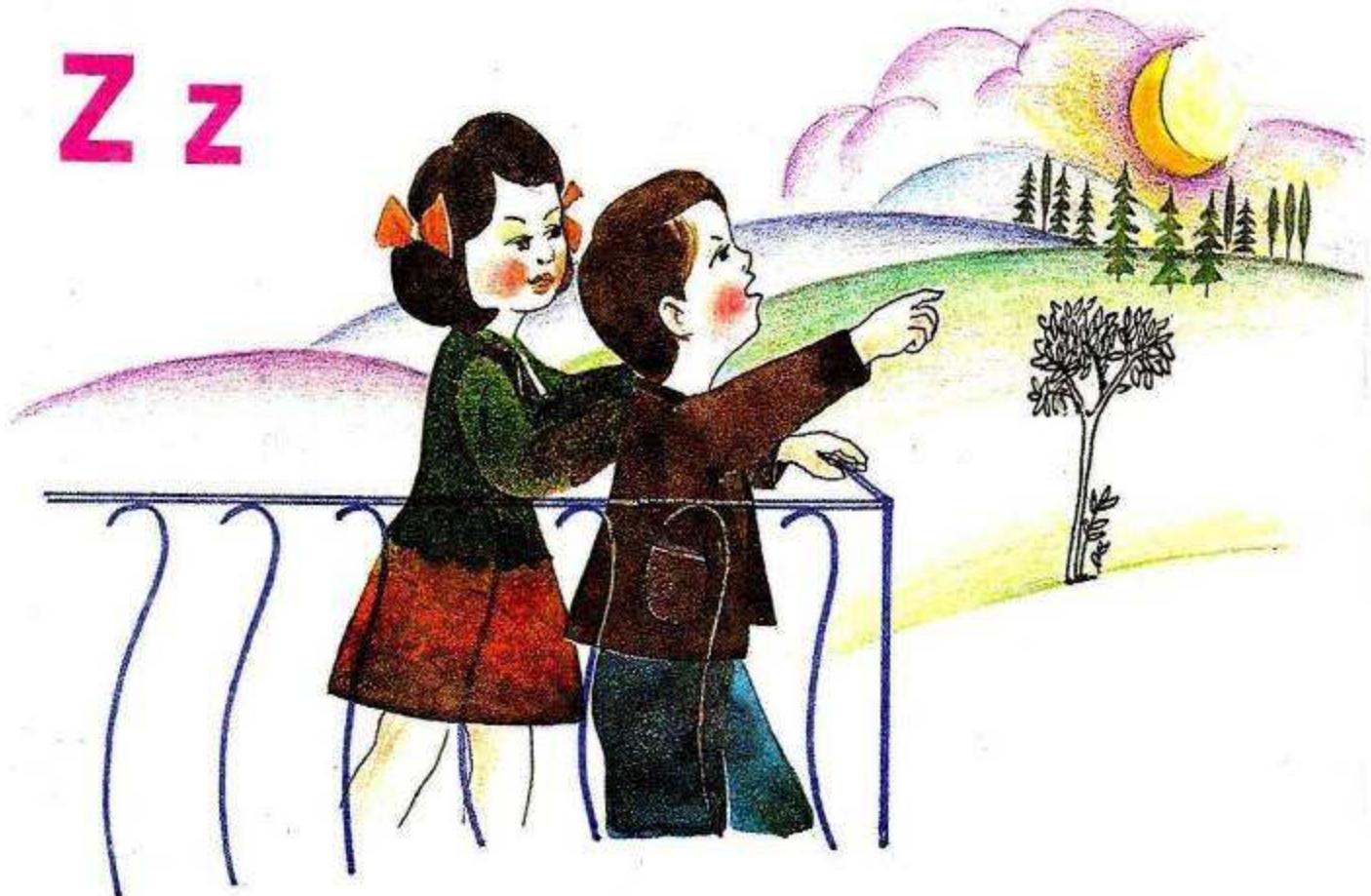

SHOKËT

Shega e Mirashi janë shokë të mirë.
Ata shkojnë bashkë në shkollë.
Ata ulen në bankën e parë.
Mirashi u mahit me Shegën:
— Shegë, a të kanë këputur ty nga dega e shegës?
Shega bërtiti befas:
— Mirash, ti nuk je shok!
Mirashi i kërkoi falje. I tregoi se shokët bëjnë ngapak shaka.
— Mirë, pra, foli atëherë Shega — shakaja është shaka. Ne jemi prapë shokë të mirë.

Sh sh Shega sharra pisha

Z z

HËNA MBI ZABEL

Hëna u duk mbi zabel.

- O, Zamirë, hënën e kanë zënë lisat e zabelit,
- u ankua Zani.
- Nënë, nënë, hëna u zu mbi zabel!
- Kush do ta shpëtojë hënën nga degët e zabelit?! — pyeti prapë Zani me zemër të prekur.
- Mos u pikëllo, Zani! Tash del hëna.

Hëna u ngrit ngadalë mbi zabel. Ajo ndriçoi tërë fshatin me rreze të arta.

Sa e bukur dukej hëna mbi zabel!

Z z Zamirë zabeli zëri

V v

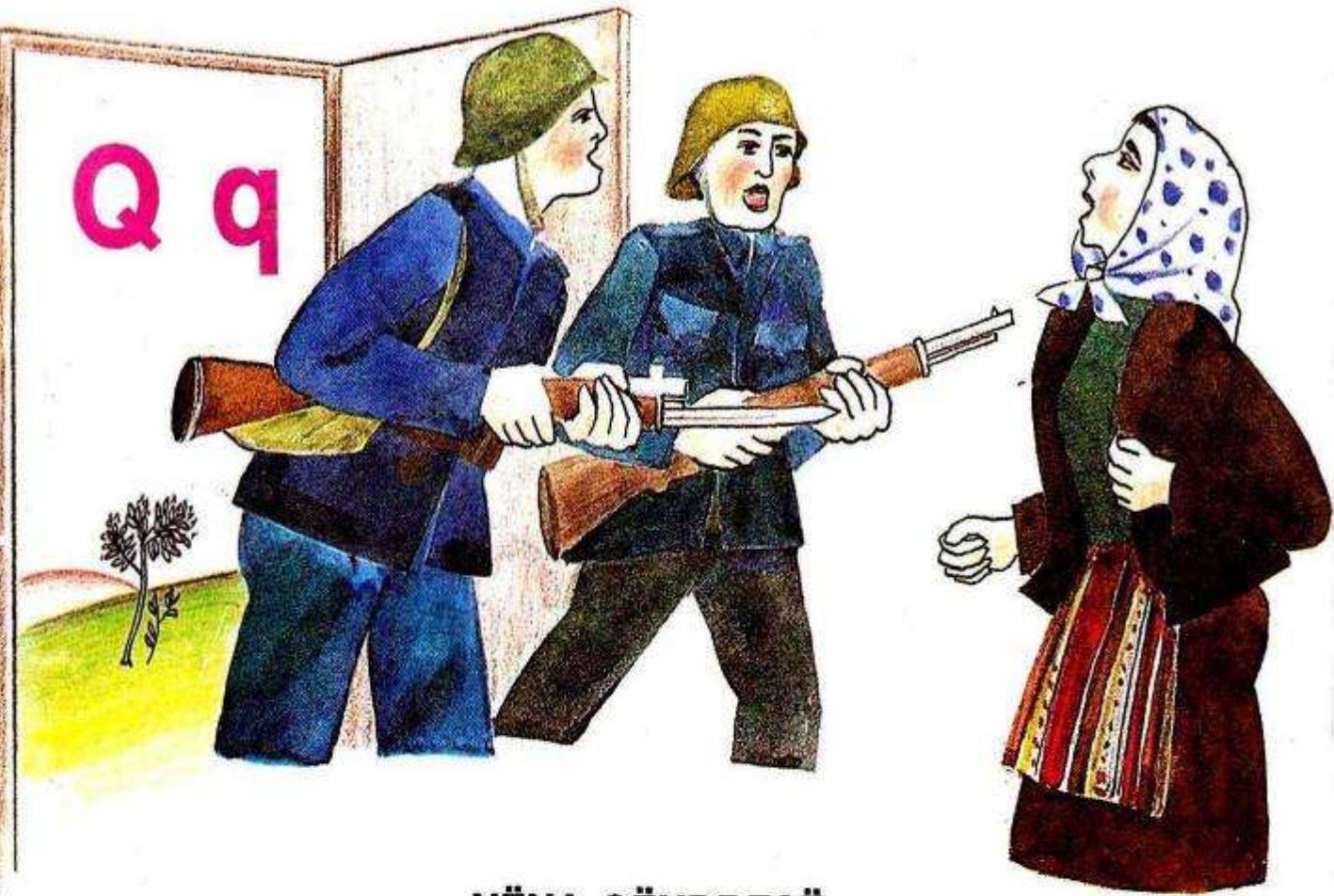

NË VRESHTA

- Vu-vu! - niset treni e merr hov.
Në vagonin e parë janë Valoni e Vala.
Valoni ia nisi këngës. Pas tyre kënduan Visari, Vesa
e Vetoni.
Fëmijët arritën te vreshtat e vendit tonë.
Mësuesi e fëmijët u ndihmuat vreshtarëve në vjet-
jen e rrushit.

V v Vetoni voli plot rrush.
Valoni shkoi në vreshtë.

Q q

NËNA QËNDRESË

Nëna Qamile e kishte djalin në arrati. Armiqtë ia sulmuan shtëpinë.

— Ku, e ke djalin? — e pyetën nënën Qamile.

Ajo nuk u tregoi.

Armiqtë i ranë në qafë.

Nëna i pështyu në fytyrë e i quajti qen.

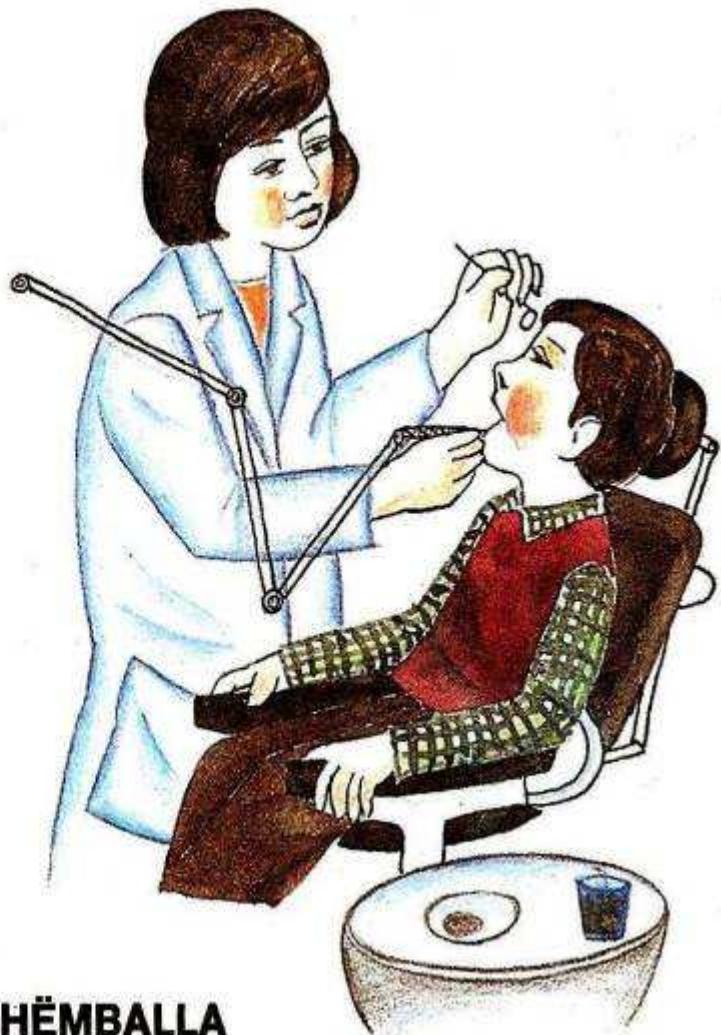
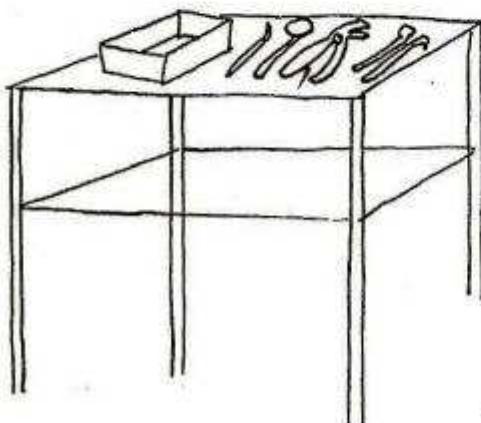
Armiqtë u tërbuan. E përplasën nënën Qamile për dysheme.

— Trego, ku e ke djalin?

Nëna duroi shumë. Populli e quajti Nëna Qëndresë.

Q q Qerimi geni qafa

Dh dh

DHËMBALLA

Dhurimit i dhemb dhëmballa. Nëna e dërgoi te mjekja e dhëmbëve.

— Ulu në karrige dhe mos u frikëso! — e qetësoi mjekja. — Hape mirë gojën!

Dhurimi bëri si kërkoi mjekja.

Dhëmballa e Dhurimit ishte prishur.

— Këtë do ta shërojmë, por ki kujdes të mos prishen edhe dhëmbët e tjerë.

— Po ç'të bëj unë? — pyeti Dhurimi.

— Ti duhet t'i lash dhëmbët për çdo ditë. Dhëmbët lahen me brushë dhe pastë dhëmbësh, — i tregoi mjekja.

Dhurimi falënderoi mjeken. Ai tash i lan dhëmbët rregullisht.

Dh dh Dhurimi dhëmbi

Nj nj

PULLA E NJOMZËS

Njomza shkon në klasë të parë. Nëna e saj punon në një fabrikë. Një ditë Njomza mori pallton për ta veshur. Ajo pa se i kishte rënë një pullë. Nëna nuk ishte në shtëpi. Kush do t'ia qepte pullën?

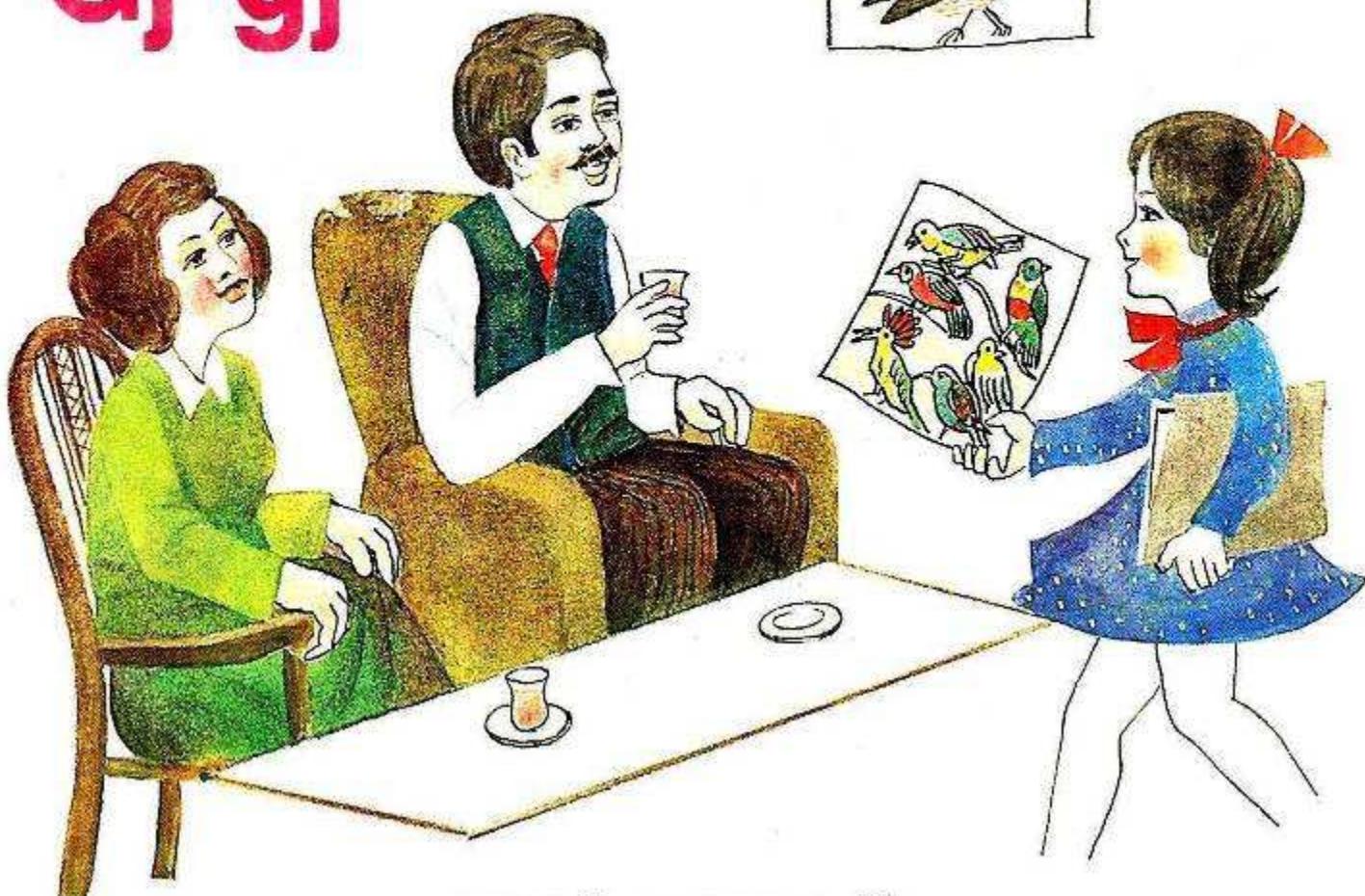
— Do ta qep vetë, - mendoi Njomza.

Ajo qepi pullën me kujdes.

— Sa bukur! - u gëzua nëna. - Vajza ime ditka të qepë vetë!

Nj nj Njomza njolla një

Gj gj

ZOGJTË E GJERAQINËS

Gjeraqina vizaton bukur. Zogjtë i vizaton si të ishin të gjallë.

Në një fletë ka vizatuar gjashtë zogj. Ata janë me ngjyra të ndryshme.

Prindërit e Gjeraqinës krenohen çdoherë:

— Vajza jonë vizaton bukur.

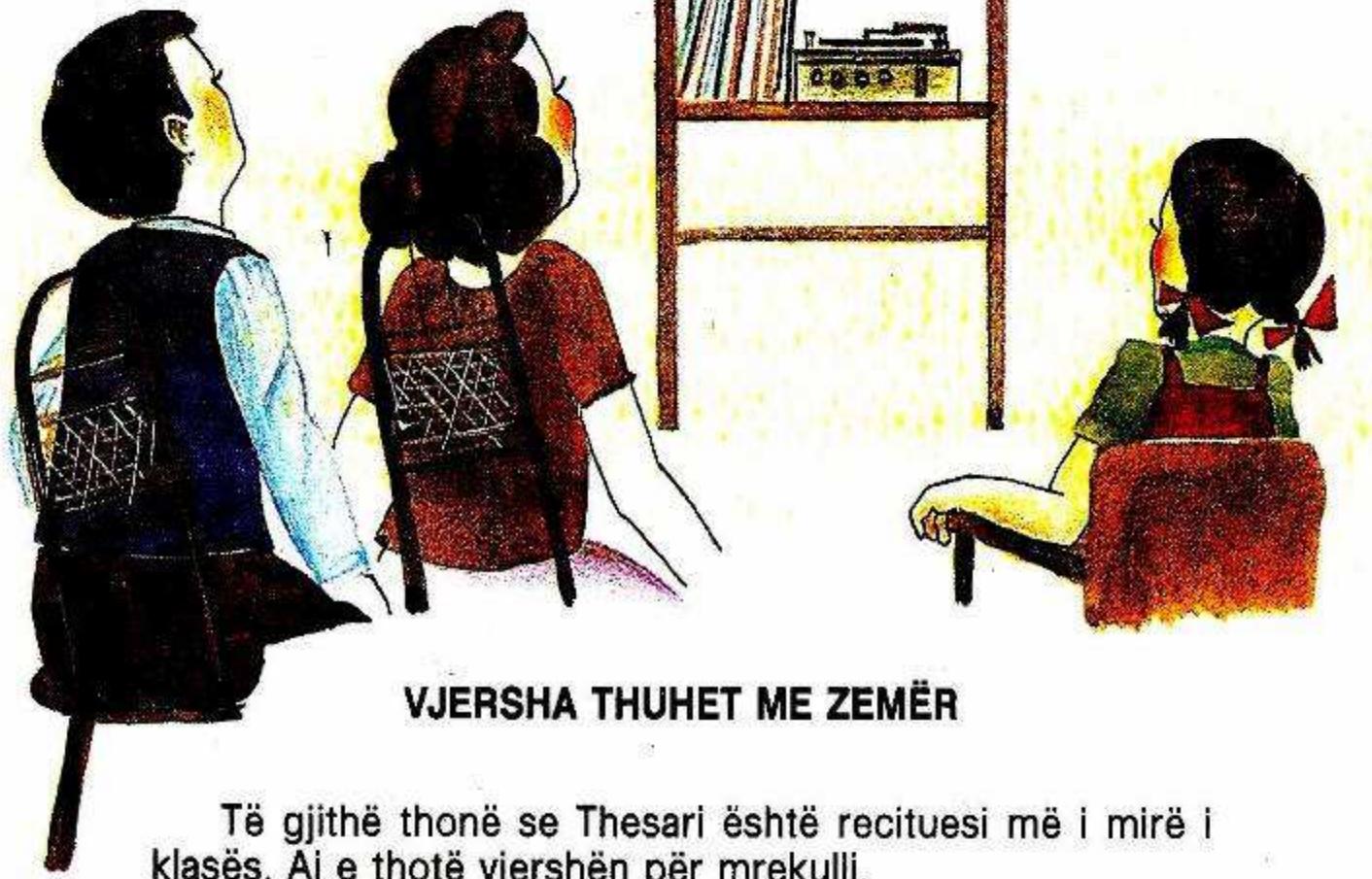
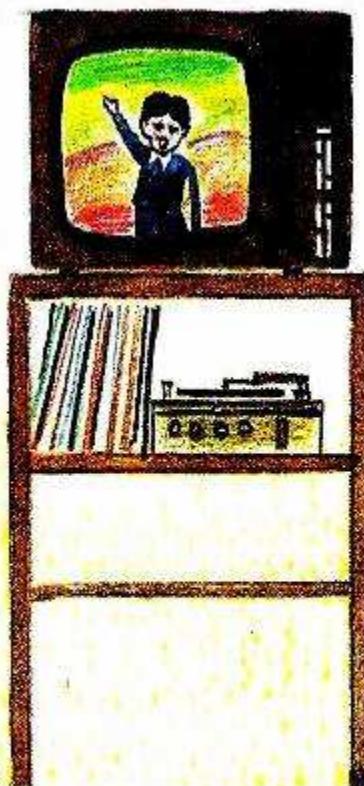
Gjeraqina vrapon t'i sjellë vizatimet.

— Oh, sa bukur! — habiten ata që i shohin. —

Gjeraqina paska një kopsht me plot zogj!

Gj gj Gjeraqina zogjtë gjyshi

Th th

VJERSHA THUHET ME ZEMËR

Të gjithë thonë se Thesari është recituesi më i mirë i klasës. Ai e thotë vjershën përmrekulli.

— Thesar, kush të mëson të recitosh? — e pyetën një ditë shokët e shoqet e klasës.

— Unë bëj ushtrime. Përpiqem ta kuptoj mirë vjershën. Vjersha recitohet me zemër, — tha Thesari.

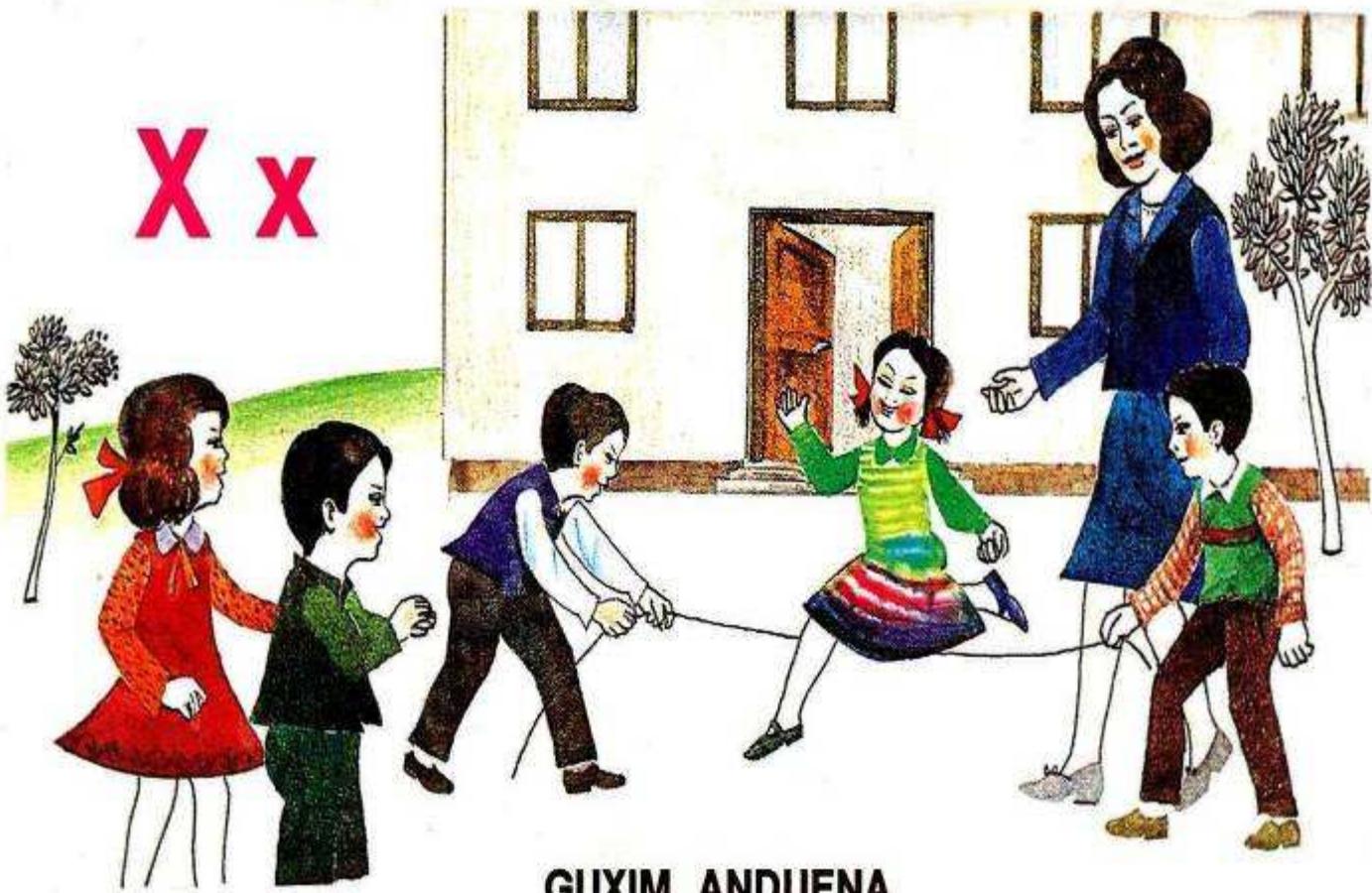
Thesari do ta thotë një vjershë para prindërve.

— Është mirë që Thesari të recitojë në radio e në televizion, — thanë prindërit.

Po, Thesari do të recitojë në emisionet e fëmijëve. Aty do ta shohim e do ta dëgjojmë të gjithë.

Th th Thesari thanë gjethi

X X

GUXIM, ANDUENA

Mësuesja nxori litarin. Atë e mbajtën dy veta. Të tjerët kërcyen. Vetëm Anduena nuk guxoi.

— Provo përsëri! — i jepte guxim mësuesja.

Anduena merrte hov, por kot.

Mësuesja uli litarin fare poshtë.

— Oh, këtë mund ta kërcej me sy mbyllur! — tha Anduena dhe vërtet e kapërceu.

— Cojeni pak litarin. Nxito, Anduena! Guxim!

Anduena vrapi. U habit kur e pa veten matanë litarit.

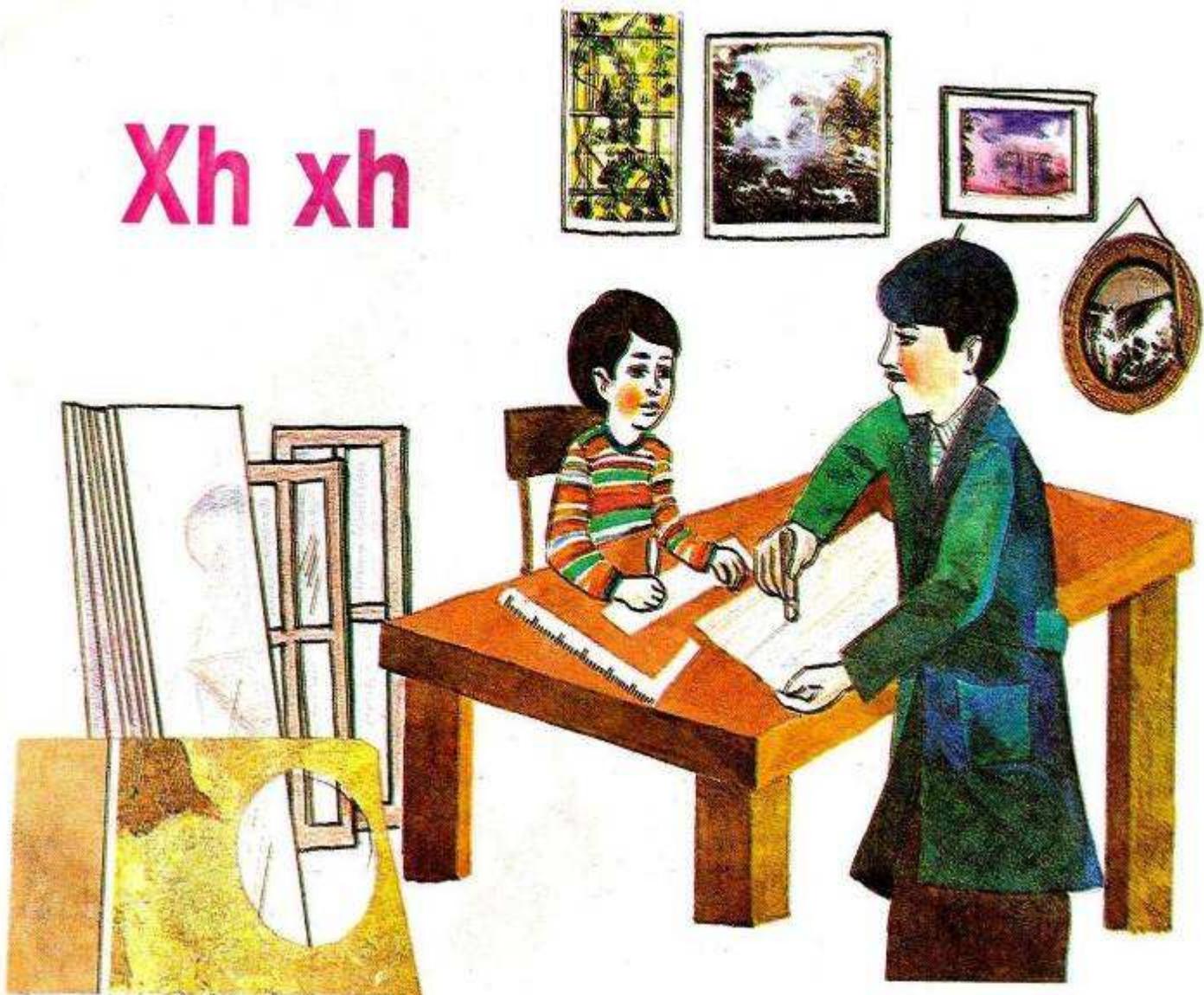
— Mirë, Anduena! Do ta ngremë edhe pak litarin.

Anduena nxitoi sa mundi. Kërceu përsëri.

— Të lumtë, Anduena! — e lavdëruan shokët e shoqet.

X x Xixat xixelluan.

Xh xh

XHA TAFA

Xha Tafa është xhamaprerës. Ai i pret xhamat me shumë kujdes.

Një ditë, i biri i tij, Jetoni, i erdhi në dyqan. Edhe ai deshi të presë xama.

— Jo, Jeton! — i tha i ati. — Ti je ende i vogël. Me xama duhet të jesh shumë i kujdeshëm. Ata thyhen shpejt dhe nuk ngjiten më. Përveç kësaj, mund të pritesh e të të dalë gjak.

Jetoni e la xhamin.

Xh xh Xha Tafa i pret xhamat.

Zh zh

KLASA ZHURMËTARE

Ka dy ditë që në klasën fjinje mungon mësuesja. Aty dëgjohet vazhdimesht diçka që bën zhu-zhu. Kjo është zhurma e nxënësve. Këtë klasë ne e quajtëm klasë zhurmëtare.

— Sa keq! — na tha sot mësuesja jonë. — Nxënësit e mirë nuk bëjnë zhurmë as atëherë kur mungon mësuesja. Më vjen mirë që ju jeni të qetë. Ju mund të mësoni edhe pa mua.

Zilja ra. Të gjithë dolëm në rresht.

Ne nuk do të lejojmë kurrë që klasa jonë të bëhet klasë zhurmëtare.

Zh zh Zhurma pengon mësimin.